

Overweging van Zondag 7 december 2003

Lieve mensen,

Hebben jullie dat ook, als je terug komt van vakantie, dat je als eerste nadat je alles hebt opgeruimd je de vakantie foto,s wilt zien. Liefst breng je ze weg naar een 1 uurs service en kijken maar. En wat zijn die foto,s dan anders dan je hebt gezien op vakantie, de diepe dalen lijken veel minder diep, vergezichten veel kleiner en mooie panorama,s lijken veel minder mooi gekleurd dan je daadwerkelijk beleeft hebt. Zo kom ik bij een foto in de krant, waarbij de tekst stond,

“Laat spiritualiteit waaien als waterdamp” en dat las ik vorige week zaterdag in een artikel in de Alkmaarsche Courant/Noord Hollands Dagblad . Het artikel werd opgesierd met een mooie kleurenfoto van onze nieuwe deken met daarachter bisschop Punt, en bij mij kwam direct de vraag op van wie van tweeën deze mooie uitspraak was. Laten we eerlijk wezen zo,n uitspraak is een lokkertje, het beoogd namelijk ruimte die de Geest nodig heeft om te werken. Gretig als ik ben las ik direct het artikel, de uitspraak was van geen van beiden, de warme sfeervolle foto deed vermoeden van wel, wat jammer nu.

In vroegere jaren heette het Noord Hollands Dagblad het sufferdje en hieraan moest ik meteen denken toen ik dit artikel met fraaie tekst had gelezen, ik dacht wat stom van ze; de foto past niet bij het verhaal. Maar van wie was dan deze fraaie uitspraak, ze was van een student theologie, ze was van iemand die hoopt over een aantal jaren even zo mooi op de foto te komen als onze deken en bisschop. Dus uiteindelijk sprak dit artikel toch van hoop, het artikel was geplaatst aan de hand van een vaste rubriek eerder die week, namelijk de kwestie, en in die week , in die kwestie werd lezers gevraagd te reageren op de kwestie; hoe de leegloop van de kerk te stoppen. Het aantal brieven was overweldigend en daarom werd besloten om vorige week in het katern stad en streek hieraan een extra pagina te wijden.

Ik heb de pagina omgeslagen en de rest van het artikel gelezen en de reacties logen er niet om, maar alle reacties waren van kerkgangers zelf, niet één van een kerkelijke leider en dat vond ik jammer want juist zij zouden moeten weten hoe je de leegloop van kerken moet stoppen.

Kerken slopen is natuurlijk een optie, want daarmee stuur je mensen weg van hun vertrouwde plek naar een andere halfvolle kerk, dit noemen we in de zakenwereld korte termijn denken. Wat wij nu nodig hebben is moed en durf, en ik zeg wij en bedoel ook wij, wij parochianen, wij volgelingen van Jezus.

Als de kerk de uitdaging van de toekomst niet aandurft, dan zullen wij dat zelf moeten. Zelf moeten we dat kleed afleggen van angst voor de toekomst, angst om antwoorden te geven, angst om uitspraken te durven doen. Ik wil hier geen revolutie opzetten tegen de kerk, want die heeft het moeilijk genoeg, maar wat ik vraag is luister nu nog eens goed naar die lezingen van vandaag zoals de 1^e lezing die zin waar staat; want God **wil** uw luister laten zien overal op aarde. Voor eeuwig geeft God u de naam”Vrede door gerechtigheid” Lieve mensen, binnen de muren van de kerk op zondag of hier, blijft dit een mooie zin, een lokkertje “vrede door gerechtigheid” maar hier zit die blijde boodschap in verborgen, niet om hem te

ontvangen, nee, wij zullen die boodschap moeten brengen door eerst zelf te kiezen het rechte pad te bewandelen, het pad van Christus, dat pad slingert niet van links naar rechts om overal zo veel mogelijk voordeel te benutten.

Zijn pad is die van barmhartigheid en genade, daaraan word een gemeenschap herkend, daarmee zal een gemeenschap groeien, daarmee zal de liefde van een gemeenschap groeien en inzicht fijn gevoeliger worden zoals gezegd in de 2^e lezing. Wij, parochianen van de Dionysius zullen van onze dagelijkse bezigheden een lofzang moeten maken voor God. Of we nu fietsen, of boodschappen halen, of we nu de ramen lappen of eten, bij al ons doen moeten we ons richten tot God en Hem danken. En dit danken en vieren mag nooit groeien tot een onderonsje, want van onderonsjes staat de krant vol van.

Zelfs het Evangelie begint er vandaag mee; Keizer Tiberius, Pontius Pilatus als landvoogd, Herodes als gouverneur, zijn broer ook gouverneur maar dan in een ander gewest en Annas en Kájafas als hoge priesters. Allemaal onderonsjes, allemaal personen die zaakjes

naar hun hand konden zetten op politiek en geloofsniveau. In zo'n situatie word Jezus geboren, waar wegen van geloof en politiek elkaar doorkruizen, en de ene keer links gaan of naar boven, om daarna weer af te dalen of naar rechts uitwijken, dit puur om als overheid in het zadel te blijven en overal zelf optimaal voordeel te halen.

Aan ons om aan het feest gedicht van die 1^e en 2^e lezing gehoor te geven en te luisteren naar de waarschuwing vanuit het Evangelie. Want dan kunnen wij het nieuws halen, want zie onder op die pagina stond nog een kleiner artikel, nml. lezers schrijven, en dit n.a.v. een

te bouwen moskee hier in Heerhugowaard, ook daarop zijn talloze reacties gegeven, en nu niet bepaalt de meest positieve. Als wij als christenen bang zijn om onze kerk te verliezen door leegloop, maar als we aan de andere kant bang zijn voor de bouw van een moskee, moeten we ons nog eens goed achter de oren krabben. Te doen gerechtigheid is een proces wat je moet aandurven. Want als ons leven hier op aarde aan zijn eind gekomen is, zal dat boven zijn als een foto met een tekst, en laten we er voor zorgen dat onze foto van ons leven niet misplaatst word naast onze tekst van ons leven, te doen gerechtigheid,

Amen

Peter Appel